

не ща вы свѣтъ вече както въ преднѣтъ нощти. *Сб. 117.* Иди лѣто! Та донеси Длѣги нощи Сѣсь сѣдѣнки Сѣсь прѣдѣнки. *Кп. 237.* Лѣка нощъ покойной ночи; отвѣтъ: Ваша по-лека: Азъ отхождамъ да си лѣгъ, а тебе легка нощъ. *Л. Д. 1869 р. 218.* Легка ви нощъ! прощавайте какини, послѣ малко пакъ щѣмъ ви до! *Пк. 90.* Цѣла нощъ, сѧ ноќь, всю ночь: Що толкозъ си милваш булчето? Цѣла нощ є играла С твоите девет шегъри. *Д. 43, 55—57.* Сѧ ноќь седело мојто войникъ, Киски китело, бисеръ низало. *М. 342.* На нощъ, на ноќь, каждую ночь: Рушнала се чюма руманлія, На день биє двесте и дваесе, На нощъ биє триста и триесе. *Ч. 340.* На ноќь любитъ п' една малка мома, Ми 'и любвить и ми 'и загубвить. *М. 88.* Прѣз-нощъ, среди ночи, ночью: Ази си не ща Стоян джеленин, Че Кој през нош доходи Та менъ глава отрезва. *Д. 35, 33—35.* Утишъль (плѣхътъ) призъ нутъ. *Ч. 251.* Средъ (посрѣдъ) нощъ, въ полночь: Токо є било сред нош Сред нош полунош. *Д. 35, 80—81.* На полнош ношъ (въ полночь) предъ Божикъ до раздененіе децата ходатъ со коледачки (стапови). *М. р. 521.*

Нравъ с. м. нравъ: Ето неговътъ нравъ (*Voilà son air*), изъ найнапредъ развлечень и приазливъ, а послѣ пѣленъ отъ живость и пріятность. *Т. 152.*

Нужба (*Макед.*) с. ж. нужда: Що те тебе нужба дотерала, Кони коимъ рано во неделя. *М. 60, 65.* Що те тебе нужба натерало, Незнаено, уще не видено. *ib. ср. М. 84, 123.*

Нужда с. ж. 1) нужда, потребность: Защо ти є пушката? — Нужда ради. — „Ами отъ тая нужда що трѣба повече?“ *Кп. 46.* Смъртта отне го отъ насъ тогава, когато му имахме наймного нуждата. *Пс. 9—10, р. 8.* 2) естественная потребность: Научи дѣтето си всякой день както въ опрѣдѣлено врѣмя да иде, така и нуждѫтъ да си извръща. *Л. Д. 1869 р. 102.*

Нужда са **Нуждавамъ** са **м. дл. возвр.** нуждаюсь: Белгия Холландия са нуждаять за ражъ. *Л. Д. 1875 р. 80.*

Нужденъ пр. необходимый: Занаяте, които бѣхъ имъ по-нуждни за въ селото. *Л. Д. 1869 р. 131.* Ке ви речамъ една нуждна реча. *М. 55.*

Нума **Нумъ** формы вин. пад. мнѣст. 3-го лица ж. р.: Гу и нумъ или **нума** винителенъ пад. единственно число отъ мѣстоимението она, на мѣсто *и*, *неи*: Не гу доведуй, Петре ле, я кье гу нума отрую. *Пс 11—12 р. 171.* Пойде мома на студена вода, пойде момче сѫс коня по нума. *ib. 178.* (*Въ Кратовскомъ говоръ*).

Нумеро с. с. номеръ: По онажъ годинѣ срѣщамъ ся съ единъ нашъ тръговецъ отъ пръво нумеро. *Л. Д. 1869 р. 181.*

Нунко (*Макед.*) с. м. обращеніе къ куму: О ти нунко, Дели Марко!